

384L0491

17.10.84

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 274/11

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 9 päivänä lokakuuta 1984,

heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista

(84/491/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 ja 12 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽³⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa otetaan käyttöön ennakkolupajärjestelmä, jossa mainitun direktiivin liitteessä olevan luettelon I aineiden päästöille vahvistetaan päästötandardit; saman direktiivin 6 artiklassa säädetään, että tällaisille päästötstandardeille on vahvistettava raja-arvot sekä laatutavoitteet niille vesiympäristöille, joihin näiden aineiden päästöt vaikuttava,

heksakloorisykloheksaani, jäljempänä "HCH", on organohalogeeniyhdiste, ja se kuuluu myrkyllisyytensä, pysyvyytensä ja kertyvyytensä vuoksi luettelon I,

jäsenvaltioita vaaditaan soveltamaan raja-arvoja paitsi niissä tapauksissa, joissa ne voivat käyttää laatutavoitteita,

suuressa määrin pilaantumista aiheuttavat HCH:n suorat päästöt veteen laitoksista, jotka tuottavat, käsittelevät tai sen ohessa formuloivat sitä samassa paikassa; päästöille tällaisista laitoksista olisi asetettava raja-arvot sekä olisi annettava laatutavoitteet vesiympäristöille, joihin HCH:ta tällaisista laitoksista päästetään,

HCH-pilaantumisessa muiden suorien teollisuuslähteiden vaikutus on myös tärkeä; kun tällaisille päästöille ei ole teknisistä syistä mahdollista määrätä päästörajoja yhteisön tasolla, jäsenvaltioiden olisi itsenäisesti määrättävä päästötandardit ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot,

jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimenpiteillä, jotka tämän direktiivin mukaisesti toteutetaan, ei lisätä maaperän ja ilman pilaantumista,

olisi järjestettävä erityinen tarkastusmenettely, jotta jäsenvaltiot voivat osoittaa, että laatutavoitteita noudatetaan,

tämän direktiivin tehokasta täytäntöönpanoa varten olisi säädettävä jäsenvaltioiden suorittamasta sellaisten edellä tarkoitettujen vesiympäristöjen valvonnasta, joihin kohdistuu HCH-päästöjä; on tarpeen, että komissio antaa kertomuksen neuvostolle joka viides vuosi siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet tämän direktiivin täytäntöön, ja

pohjavesi jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska siitä säädetään direktiivissä 80/68/ETY⁽⁵⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tässä direktiivissä:

- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti HCH:n päästötandardien raja-arvot tämän direktiivin 2 artiklan g alakohdassa määriteltyjen teollisuuslaitosten päästöjä varten;
- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatutavoitteet vesistöissä olevalle HCH:lle;
- asetetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti määräajat, joiden kuluessa jäsenvaltioiden

⁽¹⁾ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23⁽²⁾ EYVL N:o C 215, 11.8.1983, s. 3⁽³⁾ EYVL N:o C 127, 14.5.1984, s. 138⁽⁴⁾ EYVL N:o C 57, 29.2.1984, s. 1⁽⁵⁾ EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43

- toimivaltaisten viranomaisten myöntämässä luvissa määritellyt päästöjä koskevat ehdot on täytettävä;
- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittysten vertailumenetelmät päästöissä ja vesiympäristössä olevien HCH-pitoisuuksien määrittämiseksi;
 - säädetään direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkastusmenettelystä;
 - veloitetaan jäsenvaltiot toimimaan yhteistyössä toistensa kanssa, kun on kyse päästöistä, jotka vaikuttavat useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivin 76/464/ETY 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin lukuun ottamatta pohjavettä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "HCH:lla"
 - 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksakloorisykloheksaanin isomeereja;
- b) "lindaanilla"

tuotetta, joka sisältää vähintään 99 prosenttia 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksakloorisykloheksaanin -isomeeria;
- c) "lindaanin uuttamisella"

lindaanin erottamista heksakloorisykloheksaanin isomeerien seoksesta;
- d) "raja-arvoilla"

liitteessä I eriteltyjä arvoja;
- e) "laatutavoitteilla"

liitteessä II eriteltyjä vaatimuksia;
- f) "HCH:n käsittelyllä"

kaikkia teollisuusprosesseja, joihin liittyy HCH:n käyttöä tai tuotantoa, tai kaikkia muita teollisuusprosesseja, joille on ominaista HCH:n mukanaolo;
- g) "teollisuuslaitoksella"

laitosta, jossa HCH:ta tai jotakin muuta HCH:ta sisältävää ainetta käsitellään;
- h) "olemassa olevalla laitoksella"

teollisuuslaitosta, joka on toiminnassa tämän direktiivin tiedoksiantopäivänä;
- i) "uudella laitoksella"
 - teollisuuslaitosta, joka otetaan käyttöön tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen,
 - olemassa olevaa laitosta, jonka HCH:n tuotanto tai käsittelykyky kasvaa olennaisesti tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen.

3 artikla

1. Raja-arvot, määrääajat niiden noudattamiselle ja päästöjen valvonta- ja tarkastusmenettely vahvistetaan liitteessä I.

2. Raja-arvot ovat tavallisesti voimassa pisteessä, jossa HCH:ta sisältävät jätevedet lähtevät teollisuuslaitoksesta.

Jos HCH:ta sisältäviä jätevesiä käsitellään teollisuuslaitoksen ulkopuolella sijaitsevassa HCH:n poistoa varten tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, asianomainen jäsenvaltio voi sallia raja-arvojen soveltamisen pisteessä, jossa jätevedet lähtevät käsittelylaitoksesta.

3. Direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa tarkoitettuihin lupiin on sisällytettävä ehdot, jotka on vähintään yhtä tiukat kuin ne, jotka on vahvistettu tämän direktiivin liitteessä I, paitsi, jos jäsenvaltio noudattaa direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohtaa tämän direktiivin liitteen II ja IV perusteella.

Luvat on tutkittava uudelleen vähintään joka neljäs vuosi.

4. Jäsenvaltiot voivat, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdasta johtuvien veloitteiden noudattamista sekä direktiivin 76/464/ETY säännösten soveltamista, myöntää luvat uusille laitoksille vain, jos noissa laitoksissa sovelletaan parhaita käytettävissä olevia teknisiä keinoja vastaavia standardeja, kun se on tarpeen pilaantumisen poistamiseksi edellä mainitun direktiivin 2 artiklan mukaisesti tai kilpailun vääristymien estämiseksi.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät teknisistä seikoista johtuen ole parhaan saatavilla olevan tekniikan mukaisia, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava käytetystä menetelmästä riippumatta komissiolle ennen luvan myöntämistä selvitys näistä seikoista.

Komissio toimittaa tämän selvityksen välittömästi muille jäsenvaltioille ja lähettää kaikille jäsenvaltioille viipymättä kertomuksen, johon sisältyy sen lausunto toisessa alakohdassa tarkoitettua poikkeuksesta. Tarvittaessa se tekee samalla aiheelliset ehdotukset neuvostolle.

5. Analyysin vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä HCH:n olemassaolo, on vahvistettu liitteessä III olevassa 1 kohdassa. Muita menetelmiä voidaan käyttää edellyttäen, että tällaisten menetelmien toteamis-, toistettavuus- ja tarkkuusraajat ovat vähintään yhtä hyvät kuin liitteessä III olevassa 1 kohdassa vahvistetut. Jäteveden virtaaman mittauksessa vaadittu tarkkuus on vahvistettu liitteessä III olevassa 2 kohdassa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpiteet, jotka toteutetaan tämän direktiivin panemiseksi täytäntöön, eivät aiheuta HCH-pilaantumisen lisääntymistä muualla, etenkin ilmassa ja maaperässä.

4 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on huolehdittava teollisuuslaitoksista tulevien päästöjen vaikutusten alaisten vesiympäristöjen valvonnasta.

Jos päästöt vaikuttavat useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä valvontamenettelyn yhdenmukaistamiseksi.

5 artikla

1. Komissio laatii vertailevan arvion siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet tämän direktiivin täytäntöön niiden sille direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan mukaisesti ja komission tapauksittain esittämästä pyynnöstä toimittamien tietojen perusteella. Kyseisten tietojen on erityisesti sisällettävä:

- yksityiskohtaiset tiedot luvista, joissa vahvistetaan HCH-päästöjen päästöstandardit;
- kartoituksen tulokset 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin vesiin päästetystä HCH:sta;
- HCH-pitoisuuksien määrittämiseksi perustetun kansallisen seurantaverkon suorittamien mittausten tulokset.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun vertailevan arvion neuvostolle joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

3. Jos tieteellinen tietämys pääasiassa HCH:n myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja sen kertymisestä eläviin organismeihin ja kerrostumiin muuttuu, tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät, komissio tekee neuvostolle tarvittaessa aiheelliset ehdotukset raja-arvojen ja laatutavoitteiden tiukentamiseksi tai täydentävien raja-arvojen ja täydentävien laatutavoitteiden laatimiseksi.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan 1 päivään huhtikuuta 1986 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 9 päivänä lokakuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. BRUTOM

LIITE I

RAJA-ARVOT, NÄIDEN ARVOJEN NOUDATTAMISEKSI ASETETUT MÄÄRÄAJAT JA PÄÄSTÖJEN VALVONTA- JA TARKASTUSMENETTELY

1. Raja-arvot ja määräajat

Teollisuudenala (a)	Mittayksikkö	Raja-arvot (d), joita on noudatettava alkaen	
		1.4.1986	1.10.1988
1. HCH:n tuotantolaitos	g HCH:ta / tonni tuotettua HCH:ta (b)	3	2
	mg HCH:ta / jätevesilitra (c)	3	2
2. Lindaanin uuttamislaitos	g HCH:ta / tonni käsiteltyä HCH:ta (b)	15	4
	mg HCH:ta / jätevesilitra (c)	8	2
3. Laitos, jossa valmistetaan HCH:ta ja uutetaan lindaania	g HCH:ta / tonni tuotettua HCH:ta (b)	16	5
	mg HCH:ta / jätevesilitra (c)	6	2

a) Taulukon raja-arvot sisältävät myös kaikki päästöt, jotka aiheutuvat lindaanin formuloinnista samassa paikassa.

Neuvosto määrää tarvittaessa tämän taulukon ulkopuolisia HCH:ta käsitteleviä teollisuudenaloja koskevat raja-arvot ja asianmukaiset toimenpiteet, ja erityisesti sellaiset, jotka koskevat lindaania formuloivia teollisuuslaitoksia, jotka tuottavat kasvien, puun ja kaapelien suoja-aineita. Ennen sitä jäsenvaltiot määräävät tällaisten laitosten päästörajat itsenäisesti ottaen huomioon parhaat saatavilla olevat tekniset keinot.

b) Ominaiskuormituksen raja-arvo (kuukausikeskiarvo).

c) Pitoisuuden raja-arvo (HCH-pitoisuuden virtaamapainotettu kuukausikeskiarvo).

d) Raja-arvot, joita sovelletaan kaikissa teollisuuslaitoksen alueelta tulevissa HCH:ta sisältävissä jätevesissä olevan HCH:n kokonaismäärään.

2. Pitoisuusina ilmaistut raja-arvot, joita ei periaatteessa saa ylittää, on esitetty yllä olevassa taulukossa. Enimmäispitoisuusina ilmaistut raja-arvot eivät missään tapauksessa saa olla suuremmat kuin ominaiskuormituksen raja-arvo, joka on jaettu tuotetun tai käsitellyn HCH-tonnin vaatimalla vesimäärällä.

Kaikissa tapauksissa on noudatettava yllä olevassa taulukossa annettuja raja-arvoja, jotka on ilmaistu päästetyn HCH:n määränä suhteessa tuotetun tai käsitellyn HCH:n määrään.

3. Vuorokausikeskiarvojen raja-arvot ovat kaksinkertaiset yllä olevassa taulukossa annettuihin kuukausikeskiarvojen raja-arvoihin verrattuna, silloin kun raja-arvoja tarkkaillaan jäljempänä olevan 4 ja 5 kohdan määräysten mukaisesti.

4. On järjestettävä valvontamenettely sen todentamiseksi, täyttävätkö päästöt tämän direktiivin mukaisesti määrätyt päästöstandardit.

Tässä menettelyssä on määrättävä näytteiden otosta ja analysoinnista sekä jätevesivirtaaman ja tuotetun tai käsitellyn HCH:n määrän mittaamisesta. Jos tuotetun tai käsitellyn HCH:n määrän mittaaminen on mahdotonta, valvontamenettely voi ainakin perustua HCH-määrään, joka kyseisenä aikana todennäköisesti tuotetaan tai käsitellään, ottaen huomioon toiminnassa olevat tuotantolaitokset ja rajat, joihin lupa perustuu.

5. Otettavan näytteen on edustettava päästöjä 24 tunnin ajalta. Kuukaudessa päästetyn HCH:n määrä lasketaan päivittäin päästetyn HCH:n määrän perusteella.

Kysymyksen ollessa teollisuuslaitoksista, jotka eivät päästä enempää kuin 3 kg HCH:ta vuodessa, voidaan kuitenkin ottaa käyttöön yksinkertaistettu valvontamenettely.

LIITE II

LAATUTAVOITTEET

Direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta käyttäviä jäsenvaltioita varten päästöstandardit, jotka niiden on laadittava ja joiden noudattaminen niiden on varmistettava tuon direktiivin 5 artiklan mukaisesti, määrätään siten, että alla lueteltuihin tavoitteisiin kuuluva sopiva laatutavoite (kuuluvat sopivat laatutavoitteet) täytetään alueilla, joihin HCH-päästöt vaikuttavat. Toimivaltainen viranomainen määrittelee kussakin tapauksessa vaikutuksen alaisen alueen ja valitsee 1 kohdassa luetelluista laatutavoitteista tavoitteen tai tavoitteet, joita se pitää asianmukaisina ottaen huomioon vaikutuksen alaisen alueen käyttötarkoituksen ja sen, että tämän direktiivin tarkoitus on poistaa kaikki pilaantuminen.

1. Seuraavat laatutavoitteet⁽¹⁾, jotka mitataan pisteessä, joka on riittävän lähellä päästöapistettä ja joiden tavoitteena on direktiivissä 76/464/ETY tarkoitettun pilaantumisen poistaminen, annetaan täten tuon direktiivin 2 artiklan mukaisesti⁽²⁾:
 - 1.1. Päästöjen vaikutuksen alaisten sisämaan pintavesien HCH:n kokonaispitoisuus ei saa ylittää 100 nanogrammaa/l;
 - 1.2. Päästöjen vaikutuksen alaisten suisto- ja aluevesien HCH:n kokonaispitoisuus ei saa ylittää 20 nanogrammaa/l;
 - 1.3. Juomaveden raakavedeksi käytettyjen vesien HCH-pitoisuuden on oltava direktiivin 75/440/ETY⁽³⁾ vaatimusten mukainen.
 2. Edellä mainittujen vaatimusten lisäksi sisämaan pintavesien HCH-pitoisuudet on määritettävä 5 artiklassa tarkoitettujen kansallisten seurantaverkoston toimesta, ja tuloksia on verrattava HCH:n kokonaispitoisuuteen 50 nanogrammaa/l.
- Jos tämä pitoisuusvaatimus ei toteudu jossakin kansallisen verkoston pisteessä, syistä on annettava kertomus komissiolle.
3. Sedimenttien ja/tai nilviäisten ja/tai äyriäisten ja/tai kalojen HCH-pitoisuus ei saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.
 4. Sovellettaessa alueen vesiin useita laatutavoitteita vesien laadun on oltava sellainen, että se täyttää kaikki vaaditut laatutavoitteet.

⁽¹⁾ Kohdissa 1.1. ja 1.2. ilmaistut HCH-pitoisuudet ovat direktiivin 76/464/ETY 1 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettut vähimmäisvaatimukset, jotka ovat tarpeen vesiorganismien suojelemiseksi pilaantumiselta.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta laatutavoitetta kohdassa 1.3. kaikki pitoisuudet liittyvät vuoden kuluessa saatujen tulosten aritmeettiseen keskiarvoon.

⁽³⁾ Direktiivi 75/440/ETY koskee jäsenvaltioissa juomaveden raakavedeksi tarkoitettun päällysveden vaadittua laatua (EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26). Siinä asetetaan "kaikkien torjunta-aineiden" pakollinen arvo (mukaan lukien HCH).

LIITE III

MITTAUSMENETELMÄT

1. Kaasukromatografia ja elektronisieppaukseen perustuva havainnointi asianmukaisen liuottimen avulla suoritettuna uuttamisen ja puhdistuksen jälkeen on päästöjen ja vesien kyseisten aineiden pitoisuuksien määrittelyyn käytettävä analyysin vertailumenetelmä.

Menetelmän tarkkuuden⁽¹⁾ ja toistettavuuden⁽¹⁾ on oltava $\pm 50\%$ pitoisuudessa, joka edustaa kaksi kertaa toteamisrajan arvoa.

Toteamisrajan⁽¹⁾ on oltava:

- päästöissä kymmenesosa sallitusta pitoisuudesta näytteenotuspisteessä;
 - laatuavoitteita noudattavissa vesissä:
 - i) sisämaan pintavesissä kymmenesosa laatuavoitteesta annetusta pitoisuudesta;
 - ii) suistovesissä ja aluevesissä viidesosa laatuavoitteesta annetusta pitoisuudesta;
 - sedimenteissä $1 \mu\text{g}/\text{kg}$, märkäpaino;
 - elävissä organismeissa tapauksessa $1 \mu\text{g}/\text{kg}$, märkäpaino.
2. Virtausmittaukset on tehtävä $\pm 20\%$:n tarkkuudella.

⁽¹⁾ Näiden termien määritelmät on annettu jäsenvaltioissa sovellettavista juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden määrittämenetelmistä sekä näytteenotto- ja analysointiäydestä 9 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/869/ETY (EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44).

LIITE IV

LAATUTAVOITTEIDEN VALVONTAMENETTELY

1. Toimivaltainen viranomainen erittelee kutakin tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä lupaa varten yksityiskohtaiset säännöt, valvontamenettelyn ja aikarajat, joilla varmistetaan kyseisen laatuavoitteen (kyseisten laatuavoitteiden) noudattaminen.
2. Direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltio antaa kertomuksen kunkin valitun ja sovelletun laatuavoitteen osalta komissiolle seuraavista:
 - päästöpaikat ja hajaantumistavat;
 - laatuavoitteen soveltamisalue;
 - näytteenotuspisteiden sijainti;
 - näytteenottoaika;
 - näytteenotto- ja mittausmenetelmät;
 - saadut tulokset.
3. Näytteiden on edustettava riittävästi päästöjen vaikutuksen alaisen alueen vesiympäristön laatua, ja näytteenottoaika on oltava riittävä, jotta vesiympäristön muutokset käyvät siitä ilmi, ottaen huomioon erityisesti vesiolojen luonnollinen vaihtelu.